

litik? Eller, hvis man tænkte sig Muligheden deraf, er der da Noget i Tvivl om, at denne Bending ikke vilde blive kuldkaftet, naar vi, en Session forbi, atter have Valg? Ja, tilvisse, Kilden for dette Thing er den almindelige Va gret, og den almindelige Valgret forlanger Kræfter benyttede i Fædrelandets Tjeneste for en anden Politik end den, det ærede Ministerium har opstillet, og denne Kildes Løb kan dette Thing ikke forandre, selv om det gik ud til Vælgerne med det Forsæt at ville lede Strømmen i en anden Retning eller, selv om dette Things Medlemmer samtlige nedlagde deres Mandater og bleve enige om, at Ingen af os vilde vælges igjen og bad Folket vælge et nyt Folkething. Tror Noget, det da blev bedre? Paa det Ved, ad den Vej kan man ikke vente Forbedring i den Aarsag, der er Kilden til vor politiske Sammerlighed. Som andre Veie er der da den, som Rigsdagen altid under saadanne Forhold har anvist, det er Ministeriets Forandring, Ministeriets Fjernelse. Jeg ønsker ikke at kaste Vold med Skylden fra eller til, jeg ønsker kun at fremhæve det faktisk Bestaaende; saaledes er det. Den anden Vej er altsaa Ministeriets Fjernelse; det er det, Adressen siger paa at lægge Kongen og hans ansvarlige Raad alvorlig og direkte paa Sinde, om det er forsvareligt for noget Niemed i Landet eller for Landets Vel længere at forstøtte denne Politik. Under en saadan Stilling, som er bekræftet af Enhvers Erfaring her, have Forslagsstillerne anset det for deres Pligt at fremkomme med det foreliggende Forslag. Vi have anset dette for en Pligt for Folkethinget selv. Vi have efter den sidste Valgdag, hvis Resultat ligejaa lidt blev paaagtet som tidligere lignende Valgdage, ført en iagttagende, passiv, forventende Politik. Vi have ikke villet foregribe, hvad den nærmeste Fremtid forhaabentlig kunde bringe med Hensyn til fælles Arbejde mellem Lovgivningsmagtens forskellige Ved og de forskjellige Ansfoelser. Vi have ikke villet tage de forelagte Lovforslag eller andre Emner frem i Lovforslags Form til Behandling for at give dem en Skikkelse, nøiagtig svarende til vor personlige Ansfoelse og Opfattelse og for at vise Modsetningen mellem denne Ansfoelse og den herskende Politik. Vi have ikke villet det og hvorfor? Ikke fordi vi fryede Arbejdet, men fordi et

saadant Arbejde ført her og ført ud blandt Folket kun var skiftet til yderligere at udbvide Kløften, forlænge den konstitutionelle Strid og til yderligere at vanskeliggjøre de modsaaende Ansfoelser at finde hinanden under forandrede Forhold. Men for at denne forventende Politik huerken skal blive betragtet som en Forsagtheds- eller Digegyldighedspolitik, have vi troet, at man nu ved Enden af den anden Samling efter det sidste Valg maatte udtale sin Bekymring over den spildte Tid, de spildte Kræfter og over den nuværende Situation, og man har troet nu at burde give direkte Anledning til en nøie Overveelse af denne Stilling. Folket har Krav paa, at dette Thing viser ikke blot ved sin Løden, men ogsaa ved sin Gjøren, at det staar paa det Mandat, som Thinget har modtaget den 26de Juli, og at det i fuld Forvisning om Tilslutning hos Folket for den hidtil fulgte Politik eller Taktik, om man vil, ogsaa vil paa den anden Side vise udadtil i Befolkningen, at det ikke slyr noget grundlovmæssigt Middel til indensfor en fredelig og befindig Politiks Omraade at vise, hvor alvorlig vi ønske at komme ud af den nuværende Strid. Vi have endvidere, og først og fremmest tør jeg sige, anset det for vor Pligt ligeoverfor Kongen. Man kan maasse svare: Ja, er det noget Nyt, Kongen her saar at vide, veed ikke hele Statsraadet, altsaa ogsaa han, der fører Forsædet, hvorledes det er sat mellem Folkethinget og Regjeringen? Vidner ikke ethvert Statsraads møde om, at man i frugtbare Tider kunde komme saa med dette og saa med hint Forslag, der var Frugten af Samarbejde mellem Regjeringen og Rigsdagen, medens nu det ærede Ministerium maa komme i Statsraadet den ene Uge efter den anden med tomme Hænder? Hvorledes kan det altsaa være undgaaet Kongens Opmærksomhed, hvordan Stillingen er? Det er sandt nok, at Resultatet kan ikke være undgaaet Kongens Opmærksomhed, men vi glemme ikke, at ikke blot Resultatet men ogsaa Beretningen om Aarsagen til Resultatet kan forelægges der, og naar dette Thing ikke har en eneste Talsmand i Hans Majestæts Raad, der kan tolke dette Things Ansfoelse og Opfattelse af Stillingen, men at Thingets Opfattelse kun kan gives i det Omfang og den Skikkelse, som det nuværende, imod Folkethinget staaende Ministerium finder tjenlig,